

زبان‌شناسی و آسیب‌شناسی زبان

رضا نیلی پور

جذور و ثمار

٧٧٩٩٧ - نقل - ٦٧٧٥٧٧٨٨ فیلسٹینیا نسلیہ یا ۷۷۹۹٧ - معدنیہ نسلیہ میں اپنے
تسلیم کرنے والے - ۶۷۷۵۷٧٨٨

نکاح رسالت سیمیز و محدثنی
سازمان اسلامی
تهرییجی دین اسلام و
۱۳۹۷ - آلام اسلامی و معاشران
دین اسلامی و معاشران

نے اک ان جو سبیعہ تباہی میں تھے لئے شام نے لے

نیوچرلند کا رہنمائی
سنانشہ عزیزہ ل لہڈھٹھ مشیری
پادا شستہ و ایکٹھیو و مدد نامنے نتھ تھیں
سنانشہ ل لہڈھٹھ لہڈ راجہ مان نہ

فہرست

یادداشت ویراست دوم	۱۰۰
پیشگفتار	۱۰۲
عصب‌شناسی زبان	۱۰۴
نگاهی به مطالعات عصب‌شناسی زبان	۷
نگاهی به ویژگی‌های بیولوژیکی و شناختی زبان در مغز	۹
نگاهی به زبان و ذهن در زبان‌شناسی شناختی	۲۳
زبان‌پریشی	۴۷
شاخصهای ارزیابی کیفیت گفتار در زبان‌پریشی	۵۷
دستوربریشی و نمودهای آن در زبان فارسی	۵۹
نگاهی به مبانی عصبی کاربردشناصی زبان	۷۷
مبانی روش‌های درمان زبان‌پریشی	۹۱
زبان‌پریشی و دوزبانگی	۱۰۵
ماهیت و مفاهیم اساسی دوزبانگی	۱۱۷
زبان‌پریشی و دوزبانگی	۱۱۹
دوزبانگی و سازمانبندی آن در قشرمغ	۱۲۳
فرآیند ترجمه همزمان از دیدگاه عصب‌شناسی زبان	۱۵۱
واژه‌نامه انگلیسی - فارسی	۱۶۹
واژه‌نامه فارسی - انگلیسی	۱۸۱
ماخوذ نخستین چاپ مقالات	۱۸۹
	۱۹۵

موضوعی که این مقالات را به هم پیوند می‌دهد، بحث آسیب‌شناسی زبان و ارتباط زبان با مغز و ذهن است که بعضی از این بحثها در آسیب‌شناسی زبان فارسی تازگی دارد و یا موضوع آن در متون فارسی از این دیدگاه کمتر مطرح شده است. برای هر یک از مطالبی که در این دفتر ارائه شده در بیرون از مرزهای ایران مقاله‌های بی‌شمار، کتابها و دهها مجله‌تخصصی همه ساله به چاپ می‌رسد. در زمینه آسیب‌شناسی زبان فارسی نیز پژوهشها و مقالات تخصصی چندی در چند سال اخیر به زبان انگلیسی به چاپ رسیده است. ولی مطالب این دفتر را باید به عنوان درآمدی به بعضی از بخش‌های آسیب‌شناسی زبان تلقی کرد. در بازنگری مقالات برای تجدید چاپ در این مجموعه، پاره‌ای اصلاحات در هر یک انجام شده و در یک مورد یعنی مقاله «شاخصها و روش‌های ارزیابی کیفیت گفتار»، تغییرات زیادی داده شده و بخش جدیدی درباره شیوه ارزیابی زبان‌پریشی فارسی و نمونه آزمون زبان‌پریشی فارسی به آن افزوده شده است.

عنوانهای «زبان‌شناسی بالینی»، «آواشناسی بالینی»، «آسیب‌شناسی زبان و عصب‌شناسی زبان» که همگی به حوزه مطالعات بین رشته‌ای زبان‌شناسی و علوم

اعصاب مربوط می‌شوند، ممکن است برای بعضی از خوانندگان زبان فارسی ناآشنا باشد و یا تازگی داشته باشد.

زبان‌شناسی بالینی و آسیب‌شناسی زبان را می‌توان شاخه‌ای از دانش عصب‌شناسی زبان دانست که در آن با اعیانهای عصبی زبانی سروکار داریم و به مطالعه انواع زبان‌پریشی و اختلالهای زبانی با منشأ عصبی می‌پردازد. اگر موضوع بررسی در آسیب‌شناسی زبان، نابسامانی‌های زبانی دوران کودکی باشد، اختلال زبانی «با منشأ رسیدی» یا «زبان‌پریشی رسیدی»، و چنانچه نابسامانی‌های زبانی ناشی از ضایعه مغزی و یا بیماری‌های عصبی باشد «زبان‌پریشی اکتسابی» نامیده می‌شود. موضوع بررسی در مقالات این مجموعه همه به بحث آسیب‌شناسی زبان و زبان‌پریشی بزرگ‌سالان مربوط می‌شود. در پیش‌نیازهای آسیب‌شناسی زبان و عصب‌شناسی زبان دو هدف اصلی می‌تواند در پیش باشد. در هدف نخست بررسی رابطه بین زبان و مغز و شیوه یادگیری و بازنمایی زبان در مغز برای هدفهای علمی و تأیید و محک زدن نظریه‌های زبانی و یا رد زمینه‌های نظری موجود در باب ماهیت زبان وجود دارد. در حوزه مطالعه مغز هم با وجود همه دیگر بررسی و ارزیابی ناهنجاری‌های زبانی برای پیدا کردن راهکارهای درمانی برای فرد دارای اختلال زبانی مورد نظر است. لازم به یادآوری است که پژوهش‌های آسیب‌شناسی و عصب‌شناسی زبان در دو دهه گذشته در مراکز علمی جهان‌گسترش بسیار زیادی یافته و همه ساله کنفرانسها، کتابها و مجلات تخصصی زیادی به طرح و چاپ این قبیل موضوعات تخصصی بین‌رشته‌ای می‌پردازد. گرایش دهه اخیر بین پژوهشگران این رشته، تلاش در تفکیک مشخصه‌های عمومی آسیب‌های زبانی از مشخصه‌های ویژه هر زبان است. باور بر این است، همان طور که ساخت دستوری زبانهای مختلف بشری یکسان نیست و دستگاه آوای، صرفی، نحوی، معناشناختی و کاربردشناسی یک زبان از زبان دیگر متفاوت است، و نیاز به مطالعه جداگانه دارد، همان طور نیز نمودهای اختلالهای زبانی و زبان‌پریشی هم در همه زبانها یکسان نیست و نیاز به بررسی جداگانه دارد. به همین سبب، امروز در پژوهش‌های آسیب‌شناسی زبان موضوع تفکیک مشخصات همگانی آسیب‌شناختی زبانها از مشخصه‌ها و اختلالهای ویژه یک زبان از اهمیت زیادی برخوردار است و بحث‌های

متفاوتی را در مبانی نظری زبان مطرح کرده است. امید است بحث‌های این دفتر به عنوان گامهای نخستین برای معرفی و ادامه این گونه پژوهشها در زبان فارسی برای پژوهندگان جوان مفید افتد.

مطالعه زبان، و «مغز» انسان هر دو در «صورت» و «محتوی» در طول تاریخ برای بشر شگفتی آفرین بوده و به احتمال زیاد همواره نیز چنین خواهد بود، این دو پدیده شگفت‌انگیز به سبب مشخصات بر جسته «زاپایی»، «پویایی» و «بسیانی» مشترک خود، انسانها را در شناسایی جهان هستی و خلق دنیاهای عینی و ذهنی بسیاری، یاری کرده است. در عین حال، مطالعه رابطه زبان و مغز در طول تاریخ علم به شیوه‌های مختلفی انجام گرفته و عموماً انسان را غافلگیر کرده و به شگفتی و ادراسته است. هنوز پس از قرن‌های متتمادی مطالعه زبان، ماهیت آن برای دانشمندان علاقه‌مند به بررسی زبان شناخته نیست و برداشت‌های نادرست اساسی بین صاحب‌نظران در باب ماهیت زبان وجود دارد. در حوزه مطالعه مغز هم با وجود همه پیش‌فهای زیاد علمی هنوز ناشناخته‌ها بسیار است.

به نظر می‌رسد هنوز برای بشر معلوم نیست این مغز است که زبانی با این کیفیت را برای او خلق کرده، و یا زبان است که سرشنی این چنین برای مغز انسان آفریده و یا در مقطعی از حیات بشر زبان و مغز هر دو به یاری یکدیگر آمده‌اند و سرشنی این چنین برای انسان فراهم کرده‌اند.

اگر بتوان برای این پرسشهای اساسی پاسخی پیدا کرد، شناسایی سرشت انسان و تبیین علمی مرز بین آنچه در مغز انسان «ذاتی» و «محیطی» است، امکان‌پذیر می‌شود. شاید پژوهش‌هایی از این نوع بتواند دریچه‌ای به درون ذهن انسان باز کند.

ر. ن

۱۳۸۰ اردیبهشت